

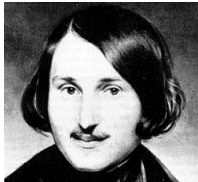
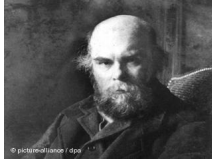

Период	Време	Критерии за ценност	Идеи
<p>Ренесанс</p> <p>Бокачо</p>	XIV в. – XVI в.	<p>„Човек е мярка за всички неща“ – тоест, човекът сам определя своите ценности според личните си качества при изграждане на индивидуалната си съдба за сметка на наложените съсловни и религиозни правила.</p>	<p>Хуманизъм – уважение и преклонение пред всеки един човек;</p> <p>Човекът е свободен да направи от себе си това, което той сам поиска;</p> <p>Силно развит интерес към <i>цялостния сетивен свят</i> – тялото, чувствата, страстите, морала и ценностите;</p> <p>Ренесансът е <i>завръщането на изкуството към бъдещето</i> – засилен интерес към Античността.</p>
<p>Рационализъм</p> <p>→ Класицизъм</p> <p>Молиер</p> <p>→ Просвещение</p> <p>Дефо</p>	XVII в. – XVIII в.	<p>Рационално мислещият човек изгражда своите ценности на базата на:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Класицизъм: <ul style="list-style-type: none"> • Разум – който овладява страстите толерантност; • Стремех към обществен и парламентарен сговор; • Култ към древната античност и строго спазване на поетическите и реторически правила; ➤ Просвещение: <ul style="list-style-type: none"> • Познание чрез <i>опит</i>; • <i>Цивилизаторски подход</i>; • Човешки качества като трудолюбие, разум, способност за изграждане на съдбата със собствени усилия • Самостоятелното мислене • Самоиздигналият се човек, който дори и на пустинен остров ще съумее да съхрани живота си и даже да организира общество; 	<p>Ренесансовата представа за свободно образоващ и изграждащ се индивид започва да изживява своя упадък като неадекватна на историческата логика.</p> <p>Появява се идеята, че човекът принадлежи към гражданската йерархия и носи отговорност като част от новара, организираща живота му, система.</p> <p>Стремех на просветителите чрез всеобщо образование да реформират света.</p> <p>Обществено осъзнаване, че натрупването на земен опит и познание изисква мисловен градеж.</p> <p>Хуманистичният разум превръща природното същество човек в цивилизован поданик на своята държава. Литературата запазва и пренася обществения опит.</p>

Период	Време	Критерии за ценност	Идеи
<p>Модерни времена</p> <p>→ Романтизъм</p> <p>Дюма</p> <p>→ Реализъм</p> <p>Гогол</p> <p>→ Модернизъм</p> <p>Верлен</p>	<p>XIX в. – XX в.</p>	<p>През романтизма: Желанието за емарципиране на индивида определят индивидуалната свобода като основна ценност.</p> <p>През реализма: Ценно е обективното представяне и задълбочено анализиране на човека и обществото – такива, каквито наистина са те, като в огледало.</p> <p>През модернизма: Ценно е това, което отрича традицията и ретроградното изкуство по манифестен начин.</p>	<p>Идея на романтизма: „Изключителни герои в изключителни обстоятелства“; Единствено въображението може да види истината за света, скрита зад видимата действителност. Отделната личност е цялостен и органичен свят, чиято оригиналност само се погубва от наложените обществени ограничения.</p> <p>Идея на реализма: „Типични герои при типични обстоятелства“; Истината за света е скрита във взаимовръзките на фактите и явленията от действителността и до нея може да се стигне чрез техния анализ.</p> <p>Идея на модернизма: Модернизмът се отказва от претенциите за обективно отражение на действителността и всеобща истина и се концентрира върху субективността, експеримента, провокацията, декаданса.</p>